

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 14. Aristotelem in Hippodamo reprehendendo parum bona fide
versatum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Δίκπον, θυμὸν δ' ἀμείψτων, ἢ φρενῶν ἔποσθαλαίς.

Ἡδὲλα γὰρ κεν κερτίσας, πλεῖρον ἄφρονον λάβειν,

Καὶ περὶ γνώσας Ἀθηνῶν μῖνον ἡμέραν μίαν,

Ἀσκὸν ὕπερον δεδάρθαι, κ' ἀπιτερέθαι χυθῶ.

Neque ego hæc indicarem, nisi viderem, periculum esse, ne quis Victorij testimonio fretus, ne quaerendum quidem amplius putaret, vera essent, an minus.

Aristotelem in Hippodamo reprehendendo parum bona fide versatum esse. CAP. XIII.

VIDETUR Aristoteles interdum non satis bona fide retulisse eorum sententias, quos redarguere ac reprehendere statuisset. cuius rei liber nunc exemplum proferre vnum, ex quo de multis similibus coniectura fieri possit. Etenim lib. 2. Πολιτικῶν, ubi exagitat eam reip. formam quæ ab Hippodamo Milefio descripta erat, ait civitatem ab eo distributam esse in tres partes; nempe in artifices, in agricolas, & in milites. Κατετιθέσκει δ', inquit, τὴν πόλιν τὸ πρῶτον μὲν μωκῶνδρον, εἰς τρία δ' ἔμμεν διηρημένω. ἐποίει γὰρ ἐν μὲν μέρει, τεχνίτας: ἐν δ', γεωργούς, τρίτον δ' τὸ πολεμικόν, ἢ τὸ ὅπλα ἔχον. quod si verum esset, inscianter sanè, & imperitè se gessisset Hippodamus, qui civitatem sine cōsilio, tanquam corpus sine animo esse voluisset. at verò non ita inconsultus fuerat. extant enim magna ex parte leges ipsius, quæ Aristotelis, hac quidem in re, singularem quandam improbitatem manifestò patefaciant. Descripserat autem ille civitatem tres in partes, quarum primam fecerat eorum qui consilio temp. gubernarent: alteram eorum, qui eandem armis defenderent: tertiam ex iis constituerat, qui artes necessarias exercerent. atque in hanc postremam, & opifices, & agricolas, & mercatores incluserat. Id aded prolati ipsius verbis

verbis intelligetur. Φαμί δ' ἐγὼ εἰς μοῖρας τρεῖς δις αὐτῶν τῶν
 σύμπαντων πολιτείαν, καὶ μὴ μὲν εἶς μοῖραν ἢ ἀγαθῶν, κυβερ-
 νῶντων τὰ κοινὰ. δ' αὐτῶν ἢ ἢ, δυνάμει, τρίταν ἢ, ἢ ἐκπλα-
 ρῶς καὶ χρηστικῶς ἀναγκαίων. ὀνομαζομένη τὸ μὲν πρῶτον πλά-
 τῶν, βελδτικόν· τὸ ἕ δεύτερον, ὀπίκρον· τὸ ἕ τρίτον, βάναι-
 σον. & aliquanto post: Τῶν ἢ βανούσφ καὶ βιοποναπκῶ, τὸ
 μὲν ὄτι γωῖπονον, καὶ πᾶσι τὰν καταργασίαν τῆς χώρας καταχο-
 λόμενον τὸ ἕ τεχνικῶν, ὄργανα καὶ ἐπιμαχανήματα τοῖς πᾶσι βίῳ
 ἀνάγκησιν ἐπιποιεῖσθαι. τὸ ἕ μεταλαπκὸν καὶ ἐμπροκὸν, ὃ τὰ
 μὲν εἰς τὴν πόλιν ἀπευσιάζοντα, ὄπι τῶν ξένων διάγει· τὰ ἕ, ὄπι
 τῶν ξένων ἐκ τῶν πόλιν. Sed & cetera si quis attentè con-
 sideret, videbit, non tam multa in iis reprehendenda
 esse, quàm videtur eis, qui, audita tantùm altera par-
 te, pronunciant. sunt autem apud Stobæum ἐν τῶν πᾶσι
 πολιτείαις.

*Dura compositionis duo insignia exempla: ex Euri-
 pide vnam, alterum è Sophocle.*

C A P U T X V.

I N T E R ea quæ duram atque insuauem orationis
 compositionem efficiunt, vix quicquam est, quod
 magis reprehendatur à dicendi magistris, quàm cre-
 bra & continuata eiusdem litteræ repetitio. Itaque in
 Virgilio, *casus Cassandra canebat*: in Terentio, *tantam,*
tam improvisam, & consilia consequi consimilia: in Cice-
 rone, *statua tua stabat*: & *inuisa visa*, & in Cœliana,
inquam quanquam, eiusdemque modi alia in aliis pri-
 mæ classis auctoribus notantur. sed enim quæ duo
 eius rei exempla in duobus optimis ac præstantissimis
 poetis reperi, ea (ita insignia visa sunt) hoc loco pro-
 ponenda esse duxi. eorum vnum Euripidis est: apud
 quem Medea cùm Iasoni exprobraret, illum sua ope-
 ra seruatum esse, ita loquitur:

B 5 Εσωτεί

Ant. Muret.
 Var. Lectiones
 LII
 25

